

jeg henlede Opmærksomheden paa, at der under Litra i. i § 1 staar, at Medlemmerne foruden den stipulerede Rente har at tilsvare en vis passende Procent aarlig af deres Laan til sammes Amortisation, der i det højeste maa fastsættes til 25 Aar. Her er altsaa netop sat et Maksimum, og efter de enkelte Kvaliteter af Skibe, om jeg saa maa sige, vil der naturligvis blive gjort Forskel paa, hvor hurtig Amortisationen bør være, men Maksimum er altsaa sat til 25 Aar.

Reglerne for Vurderingerne etc. vil blive givne i de Statutter, som fastsættes for Selskabet.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) rejste Spørgsmaalet om Assurancen, der for Resten ogsaa har været berørt tidligere. Ja, selvfølgelig kræves det, at Skibene skal være assurerede, og der kræves bestemte Former, hvorunder Assurancen skal effektueres, men Bestemmelserne herom vil findes i de Obligationer, der udstedes af Skibsejerne.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) bemærkede, at det ikke var heldigt, at Foreningen skulde tage 2den Prioritet i Skibe. Det er i og for sig heller ikke Mening. Men det kan tænkes, at et eller andet Rederi har en vis Kapital staaende i sine Skibe paa meget billige Vilkaar og til en billig Rente, saa at det nødig vil optage et Laan, der sikres i Skibet forud for saadanne Penge; det kan maaske være Familiepenge eller lignende Beløb, der staar til en billig Rente. Man har derfor ikke villet afskære saadanne Rederier fra at optage Laan i Kreditforeningen. Da der er truffet Bestemmelse om, at Behæftelsen ikke maa overstige 50 pCt. af Værdien, vil det jo ikke betyde saa meget, om der staar et Laan foran, thi det nye Laan bliver derved saa meget mindre.

Jeg tror ikke, at flere Spørgsmaal er rettede til mig, og jeg skal endnu kun anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Lange: Skønt man maa sige, at der fra alle Sider vises Interesse og Sympati for dette Lovforslag, er det dog ogsaa utvivlsomt, at der fra alle Sider ønskes adskillige Rettelser i det, og jeg mener ogsaa, det er korrekt, at slige Ønsker kommer frem her ved Sagens første Behandling, inden Lovforslaget gaar i Udvalg. Ogsaa jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa adskillige Smaating.

I § 1. a. staar der, at Garantikapitalen skal være mindst 1 Million Kr. Vilde det ikke være korrekt, om der kom til at staa, med hvilken Rente denne Kapital skal forrentes, før Resten af Udbyttet kan gaa til selve Foreningen? Jeg mener dernæst, at et indbetalt Beløb af 100,000 Kr. er for lidt. Endvidere er der under Litra b. i § 1 udtalt, at der, forinden Foreningen træder i Virksomhed, skal være anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst 1½ Mill. Kr., fordelt paa et efter Ministerens Skøn passende Antal Panter. Det maa vel være skrevet her i Loven paa en Maade, som kan misforstaas, idet jeg mener, at det ikke kan hjælpe, at man hænger sig fast ved Udtrykket: at der er anmeldt Interessenter til saa stort et Beløb, naar man ikke er sikker paa, der kan blive ydet Laan til en saadan Størrelse. Det maa altsaa være et Beløb, til hvilket der kan ydes Laan, ikke et anmeldt Beløb. Det kan være, at der bliver forlangt betydeligt større Laan, end der kan ydes.

Der er rettet Anke mod Bestemmelsen om de 250,000 Kr. under Litra d., men det er ikke sagt fra nogen Side, hvad man ønsker i Stedet. Jeg mener, at en bestemt Fiksering af Beløbet slet ikke hører hjemme her, men at der bør staa: en vis Brøkdel af Taksationssummen for vedkommende Skib. Der kan ikke være Tale om at fastslaa et bestemt Beløb. Hvis det paagældende Skib er af meget stor Værdi, kan det gaa an med de 250,000 Kr., men ikke ellers.

Jeg kan slutte mig til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) i hans Ønske med Hensyn til, at Bestemmelsen under Litra o.: „at de til Foreningen pantsatte Skibe gøres til Genstand for sagkyndigt Eftersyn i det Omfang, Ministeren for Handel og Søfart bestemmer“, maatte udgaa. Ogsaa jeg mener, at denne Bestemmelse maa kunne udgaa, da det Eftersyn kun vil give Anledning til Bekostning og kan anses for saa godt som altid unødvendigt.

Holger Petersen: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) udtalte om St. Thomas-Koncessionen, at Rigsdagen i den Sag havde arbejdet uden Resultat; han vilde ikke bruge stærke Udtryk, men egentlig havde Rigsdagen siddet til Nar ved at behandle det paagældende Lovforslag. Jeg synes nu ikke, at Koncessionsøgerne har fortjent denne Omtale, der